

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 2Tos/9/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318011269  
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4318011269.1

## Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci proti odsúdenému Bc. S. O., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. o sťažnosti odsúdeného Bc. S. O. proti uzneseniu Okresného súdu Levice sp. zn. 4Pp/50/2018 zo dňa 07.12.2018, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 13.02.2019, takto

### rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Bc. S. O. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

### odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Tr. zák., zamietol žiadosť odsúdeného Bc. S. O. (ďalej len odsúdený) o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením na výkon trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 0T/50/2018 zo dňa 14.06.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/63/2018 zo dňa 24.09.2018.

V odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku uplynutím zákonom stanovenej doby výkonu uloženého trestu odňatia slobody, avšak nespĺnil jednu z materiálnych podmienok. A to, že počas doterajšieho výkonu trestu preukázal určité polepšenie plnením svojich pracovných povinností a správaním, čo vyplynulo z hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu pričom pre krátkosť doterajšieho výkonu trestu nebolo možné hodnotiť plnenie cieľov programu zaobchádzania u odsúdeného a teda ja jeho prístup k týmto cieľom. Súd I. stupňa poukázal na ďalšiu materiálnu podmienku, že sa dá od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom po preskúmaní odpisu z registra trestov dospel k záveru, že keďže sa odsúdený opakovane dopúšťal úmyselnej, najmä majetkovej trestnej činnosti, nespĺnil tak druhú materiálnu podmienku. Odsúdený sa majetkovej trestnej činnosti za ktorú v účastnej dobe vykonáva trest odňatia slobody dopustil necelý rok po vykonaní predchádzajúceho nepodmieneného trestu odňatia slobody. Trestnej činnosti sa odsúdený dopúšťal v súvislosti s požívaním alkoholických nápojov, keďže mu boli opakovane ukladané aj ochranné protialkoholické liečenia. Aj keď otec odsúdeného vyhlásil, že svojmu synovi poskytne zamestnanie v spoločnosti v ktorej je konateľom a tiež prísľubu odsúdeného, že sa po prepustení na slobodu zamestná, ani tieto skutočnosti neboli pre súd I. stupňa zárukou, že po pomienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bude viesť riadny život a finančné prostriedky si bude zabezpečovať prácou bez páchania trestnej činnosti. Súd I. stupňa opakovane poukázal na závery hodnotenia z ústavu na výkon trestu, z ktorých vyplynulo, že resocializačná prognóza odsúdeného je menej priaznivá, riziko sociálneho zlyhania stredné, pričom riaditeľ ústavu na výkon trestu neodporúčal podmienené prepustenie odsúdeného.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po vyhlásení, odsúdený podal sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti, ktorú zaslal prostredníctvom svojej obhajkyne sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia súdu I. stupňa a vyhovenu sťažnosti tým, že by ho nadriadený súd podmieniene prepustil z výkonu trestu odňatia slobody s tým, že mu určí primeranú skúšobnú dobu.

Záveru súdu I. stupňa uvádzané v odôvodnení napadnutého uznesenia považoval za nesprávne. Poukázal na znenie ustanovenia § 66 ods. 1 písm. a/

Tr. zák. Uviedol, že vo výkone väzby sa nachádzal od 02.05.2018 do 24.09.2018, teda takmer 5 mesiacov, čím mu vznikol formálny nárok na podmieniene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody už cca 1 mesiac po tom, čo sa nachádzal priamo vo výkone. Svojím správaním nemohol nijako ovplyvniť dĺžku trvania väzby a následne ani dĺžku výkonu trestu odňatia slobody a skutočnosť, že čas po ktorom bolo možné jeho prepustenie na slobodu, bol pre hodnotenie plnenia cieľov programu zaobchádzania krátky. Opakovane poukázal na to, že nemal dosah ani na udelenie disciplinárnej odmeny a to aj napriek tomu, že bol do práce plne nasadený. Rozhodnutie súdu I. stupňa založené na dôvodoch, ktoré nenapĺňajú zákonné podmienky a najmä na ktoré nemohol nijako subjektívne pôsobiť považoval za arbitrárne.

Súd I. stupňa pri hodnotení jeho osoby a rozhodovaní vo veci samej prihliadal na hodnotenie rizika sociálneho zlyhania. V predmetnom listinnom dôkaze mu bola ako priťažujúca okolnosť stanovená drogová alebo iná závislosť. Podľa jeho názoru nie je zrejme ako sociálna pracovníčka k takejto diagnóze dospela. Na hodnotenie drogovej alebo alkoholovej závislosti je potrebné, aby súd pribral do konania dvoch znalcov z odboru psychiatrie, ktorí takýto záver vyrieknu v súlade so svojou odbornou a znaleckou kompetenciou. V jeho trestnej veci neboli znalci na skúmanie duševného stavu pribratí a nebol vypracovaný ani znalecký posudok a preto nikto nemohol dospieť k záveru o jeho drogovej, alebo inej závislosti. Rovnako namietal konštatovanie v predmetnom listinnom dôkaze, že má vážne problémy, dlhy a nedostatočný alebo žiadny príjem. Podľa jeho názoru túto skutočnosť vyvrátil predloženými dôkazmi a to príslubom budúceho zamestnania zo strany jeho otca ako konateľa obchodnej spoločnosti G., s. r. o. a listinným dôkazom o náhrade škody v plnej výške poškodenej spoločnosti U. Z. J. L., na ktoré súd pri svojom hodnotení dôkazov neprihliadol. Naopak prihliadol na neodborné závery, na základe ktorých mu v konečnom dôsledku pri súčte nesprávne určených bodov stanovili riziko sociálneho zlyhania ako stredné, čo bolo v jeho prípade rozhodujúce. Ohľadne jeho odpisu z registra trestov uviedol, že nie je zrejme na ktoré odsúdenia súd I. stupňa pri svojom rozhodovaní prihliadal, pretože v niektorých prípadoch pre neho platí fikcia neodsúdenia. Predchádzajúce tresty riadne vykonal a nemôžu mu byť tak pričítané za vinu i druhý krát. V závere uviedol, že svojím postojom k trestnej činnosti a správaním preukazuje polepšenie, má pevný vzťah a chce si založiť rodinu, čo je jeho najväčšou motiváciou, pričom upriamil pozornosť aj na to, že je vysokoškolsky vzdelaný človek, chce pracovať a viesť riadny život.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmieniene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmieniennom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Po preskúmaní spisového materiálu nadriadený súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 0T/50/21018 zo dňa 14.06.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/63/2018 zo dňa 24.09.2018 bol odsúdený uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a zo zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Lehotu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody mal odsúdený splnenú dňa 02.11.2018.

Okrem formálnej podmienky, ktorá určuje dĺžku odpykaného trestu odňatia slobody, po ktorej môže byť odsúdený podmiennečne prepustený, zákon ustanovuje aj materiálne podmienky, ktoré musia byť splnené spolu s formálnou podmienkou. Materiálne podmienky znamenajú, že odsúdený vo výkone trestu plnení svojich povinností preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Či sú splnené materiálne podmienky, záleží od každého konkrétneho prípadu a súd je povinný prihliadať pri posudzovaní žiadosti o podmiennečné prepustenie na všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, na jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, na prostredie, v ktorom pred nástupom do výkonu žil, na celkový doterajší život, povahu a charakter páchanej trestnej činnosti, Rozhodujúcim kritériom je dosiahnutý stupeň prevýchovy odsúdeného.

Prvá podmienka, teda, že odsúdený preukázal plnením svojich povinností a svojim správaním polepšenie sa preukazuje prostredníctvom príslušného ústavu na výkon trestu v hodnotení odsúdeného. Súd I. stupňa správne poukázal na hodnotenie riaditeľa, kde odsúdený vykonáva trest odňatia slobody. Z uvedeného hodnotenia vyplýva, že odsúdený si počas doterajšieho výkonu trestu nevytvoril podmienky na udelenie disciplinárnej odmeny, nebol ani disciplinárne potrestaný. Ako vyplýva z hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu s poukazom na kriminálnu minulosť, absenciu dlhodobého zamestnania, finančné problémy a užívanie návykových látok pred výkonom trestu odňatia slobody je u neho riziko sociálneho zlyhania stredné a z uvedeného dôvodu je aktuálna resocializačná prognóza menej priaznivá. V závere tohto hodnotenia riaditeľ ústavu na výkon trestu konštatoval, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a neodporúčal jeho podmiennečné prepustenie.

Splnenie druhej materiálnej podmienky súd skúma a objasňuje komplexnejšie posúdením všetkých okolností, súvisiacich s osobou odsúdeného, jeho osobnými a charakterovými vlastnosťami, celkovým postojom k spoločenským normám a pravidlám a prostredia, v ktorom žil pred nástupom na výkon trestu. Tak ako súd I. stupňa aj nadriadený súd poukazuje na odpis z registra trestov, z ktorého vyplýva, že odsúdený je osobou, ktorá sa v minulosti dopúšťala páchania trestnej činnosti, za ktorú mu boli ukladané aj nepodmiennečné testy odňatia slobody, ktoré nevedli k jeho náprave a prevýchove. Pokiaľ odsúdený v písomných dôvodoch sťažnosti uvádzal, že na niektoré odsúdenia nie je možné prihliadať, pretože sa pri nich na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, tu je potrebné uviesť, že je síce pravdou, že na ne nie je možné prihliadať vzhľadom na ich fikciu zahľadania, avšak je možné na ne prihliadať pri hodnotení osoby odsúdeného ako osoby, ktorá sa dopúšťa páchania trestnej činnosti.

Odsúdený je skutočne vo výkone trestu krátky čas, pričom nadriadenému súdu je zrejmé, že na udelenie disciplinárnej odmeny je potrebný určitý čas výkonu trestu, pričom nadriadený súd prihliadol na hodnotenie riaditeľa ústavu na výkon trestu z ktorého vyplýva, že aj keď odsúdený nebol disciplinárne odmenený, je potrebné konštatovať, že jeho správanie sa a vystupovanie v ústave na výkon trestu bol doposiaľ na požadovanej úrovni, ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava, pričom plní príkazy a nariadenia príslušníkov zboru a nevyvoláva konflikty. Je potrebné poukázať aj na jeho kladný postoj k pracovnému zaradeniu. Vzhľadom na osobu odsúdeného však nemožno konštatovať, že by bola splnená zákonná podmienka na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, že po podmiennečnom prepustení by viedol riadny život. Nadriadený súd v konečnom dôsledku poukazuje na doplnenie hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu, z ktorého vyplýva záver, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody avšak aj napriek tejto skutočnosti neodporučil podmiennečné prepustenie odsúdeného. V neposlednom rade nadriadený súd poukazuje aj na to, že predpokladaný koniec výkonu trestu u odsúdeného je 02.05.2019.

Na základe daných skutočností nie je možné konštatovať, že rozhodnutie súd I. stupňa je správne a zákonné. Nadriadený súd poukazuje na všetky skutočnosti, uvádzané súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia s ktorými sa plne stotožňuje a ako na správne na ne poukazuje.

Na podklade hore uvedeného a s odkazom na zákonné a správne dôvody napadnutého uznesenia, bola sťažnosť odsúdeného ako nedôvodná zamietnutá, keďže neboli zistené žiadne nesprávnosti ani v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.